

Az Anyaszentegyház igazi nagy kérdése mindig ez volt és ez is marad. A hitnek szép harca mindig azt jelenti, hogy csak Jézus egyedül, csak az Ő kegyelméből van a megtartatás. Mindíg el kell utasítani mindenféle "társmegváltókat", akár Mária, akár szentek, akár cselekedetek, akár alámerítkezés, vagy nyelveken szólás formájában jelentkezik. Ráday Pál énekével így valljuk ezt évszázadok óta:

"Gyógyítsd lelkem betegségét véres verejtékeddel,
A halálnak édességét Újítsd drága véreddel,
Mert csak az lelkem bére, Más érdem álljon félre."
/ 210, 5/

Akik másként tanítanak.

Ezzel az evangéliummal alapították Pál és Barnabás az un. pogányokból lett keresztyén gyülekezeteket. Azonban "némely hívők a farizeusok szerzetéből" szembehelyezkednek ezzel a tanítással. Fogalmazzunk csak pontosan: Nem ellenségek ők. Elfogadták Jézust, azaz keresztyénekké lettek, a gyülekezetekhez tartoznak. Mit akarnak azonban? Az újjászületetteket a törvény alá akarják vinni. Azt mondják: Jó dolog az, hogy hisznek, hogy Jézus Krisztust elfogadták, de ez nem elég. Körül kell őket metélni. Mózes törvényét meg kell tartani. Tehát Jézustól Mózeshez, a keresztyén szabadságból a törvény igája alá akarják őket hajtani. Péter apostol fogalmazása szerint kísértik az Istent, amikor a tanítványok nyakába olyan igát akarnak tenni, amit sem ők, sem atyáik nem voltak képesek elhordozni.

S ha erről van szó, akkor már bizony ellenségek, a-hogyan Pál apostol mondja: "Krisztus keresztjének ellenségei!" /Fil 3,18/ Ott akkor azt mondták: "Ha körül nem metélkedtek Mózes rendtartása szerint, nem idézülhettek." Azóta, az Anya-